

сполучиме, що то да си дадеме счетъ за това чудно издирваніе, за чудни тѣ му средства съ които ни праща новини тѣ, въ една сѣкунда, отъ еднѣй край на свѣтъ-тъ до другий-тъ.

Ето ми причина та.

Онеи день бѣхъ въ железни кола, въ линіята която води отъ Парижъ на Аміенъ, и понеже кола та въ коя то сж намирахъ содержаваше едно число Пикардійци и Пикардійки, разговори тѣ бѣха воодушевени. Слушахъ, както и сѣкога, както правяхъ чи спж; система въ която намирамъ двойна полза; сирѣчь да не сжмъ длѣженъ да соучаствувамъ въ разговори малко полѣзни, по нѣкога непристойни; и за да не загубя какво то добро нѣщо сж рече, или какво то може да ми покаже искрено нравитѣ и обычаи тѣ на мѣста та прѣзъ кои то преминуваме; защото въ сѣко застоиваніе (коначъ) изгубихме по нѣкой другаръ, намирахме други, и малко по малко содружество то сж намерва съ бои тѣ, кои то приема отъ мѣста-та кои то минувахме. Така сж человекъ поучава като спи, или попе като затвори очи тѣ. Онеи день, бѣхъ въ содружество сосъ нѣкои добри жеви отъ брегове тѣ на Сомъ, и сосъ двама или трима Г-вцы, мѣжду кои то лесно познахъ единъ калфа,